

ŚLĄSKA SCENA LITERACKA

Spotkanie IV

Poezja Pawła Kobylewskiego i Jakuba Pszoniaka – fragmenty

Paweł Kobylewski

„podróż w nieznane”

znów śniła nam się podróż w nieznane
cedrowe lasy ociekające żywicą i ochrą
z naręczem lśniących siekier wyruszyliśmy
w ciemny las po ten okręt przez spiżową bramę
tam gdzie wąż spotyka się z jagnięciem tam gdzie
wiatr wypływa wprost z twoich nozdrzy unosi
miasta i korzenie wielki dzwon

znów śniła nam się podróż w nieznane z naręczem
lśniących siekier karczowaliśmy lasy i nieba aż do
ostatniej komety aż w szczerym polu zostały nasze
skruszone kości nasze kości i wiatr który znów
krzyżuje nam ścieżki otwiera drzwi na oścież

„piosenka o fiszbinowej canoe”

przyjdź mała Lou do mnie na strych będzie fajnie
pośród tego kurzu mam łódź przyjdź nie zapomnij
wziąć harf wczoraj był u mnie pan policjant ze złotą
gwiazdą pytał o tę fiszbinową canoe milczałem ciche
dni już ustały do miasta przyjechał John z całym tym
majdanem wiesz pytałem jak ty to robisz John ale on
już spał z jakąś małą jak ty

przyjdź mała Lou do mnie na strych będzie fajnie
pośród tego kurzu mam łódź przyjdź nie zapomnij
wziąć harf popłyniemy fiszbinową canoe popłyniemy
do Billa w Kentucky co ma ul i królową wielką jak
niejeden stan popłyniemy do Betty po żywicę i smołę
i do Paula na mecz

przyjdź mała Lou do mnie na strych będzie fajnie
pośród tego kurzu mam łódź przyjdź nie przynoś tu
tych szczyn tych soutterain puszcę jazz będziemy
falować jak bawełna i pokażę ci jak poluje się na
pszczoły tymczasem wiatr wieje w stronę Tennessee

więc otworzyłem już okiennice szybko nim przyjdą
komornik i pan policjant ze złotą gwiazdą

„Rozbark”
wzgórze śmieci
przykryło róże

skrzypiące
skrzydła
koni

„Początek”
na początku był
dotyk

potem lawina
słów

„Księżę”
słowa
słowa
.....
ciało

Jakub Pszoniak

„Lux ex Silesia”
deszczy się miasto szczyłą wieżowce
tłuszcz uszczelnia szczeliny w asfalcie
czas warszawieje
i szybko szybko
szyb w szybach taksówek
czerwone okna i twarz na poduszce
grubnie cień na murach gruby*
którą Jerzy Gruba** kazał zmienić w grób
ciemno znów
grudzień gubi śnieg
szczypią oczy wiersze wiszą w powietrzu
kałużą się Śląsk
kurczy się życie
szczęść Boże, kurwa, sztygarzy telefon

* gruba – śl. kopalnia

** Jerzy Gruba – w latach 1979–1983 komendant MO w Katowicach; podległe mu oddziały ZOMO pacyfikowały kopalnię Wujek

„Wyczerpujące pytania”

przystało mi się wiedzieć o tym i o owym
 przestało mi się zdawać że zdaję sobie sprawę
 spadł mi poziom patosu we krwi
 wszystkie odpowiedzi przestały być wyczerpujące
 wszystkie odpowiedzi zaczęły być wyczerpujące
 nie mieści mnie moje własne miasto
 moje własne miasto mnie mnie
 moja Polska jest od może do może
 Bytom określa świadomość

„Hospicjum”

Umźyj

„Dwa ognie”

las tłumaczy się na języki ognia
 policja gasi protest

„ambona”

tragiczny wypadek podczas polowania
 człowiek został pomyłony z dzikiem
 chłopiec na rowerze został pomyłony z dzikiem
 ojciec myśliwego został pomyłony z dzikiem
 przechodzień został pomyłony z dzikiem
 spacerowiczka została pomyłona z dzikiem
 sędzia został pomyłony z dzikiem
 pracownicy pegieerów zostali pomyleni z dzikiem
 włóknarki zostały pomyłone z dzikiem
 górnicy hutnicy stoczniowcy zostali pomyleni z dzikiem
 pielęgniarki zostały pomyłone z dzikiem
 prawo pracy zostało pomyłone z dzikiem
 marsze strajki i protesty zostały pomyłone z dzikiem
 półki skarbu państwa zostały pomyłone z dzikiem
 tysiąc nowych mieszkań zostało pomyłone z dzikiem
 współczynnik Giniego został pomyłony z dzikiem
 pytania prejudycjalne zostały pomyłone z dzikiem
 dom nasz i majątność cała zostały pomyłone z dzikiem
 i wszystkie wioski z miastami zostały pomyłone z dzikiem
 św. Hubert został pomyłony z dzikiem
 wszyscy święci i święte zostali pomyleni z dzikiem
 wiersz został pomyłony z dzikiem
 Polska została pomyłona z dzikiem